

210730 - TP - Teoria del Projecte

Unitat responsable: 210 - ETSAB - Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona
 Unitat que imparteix: 756 - THATC - Departament de Teoria i Història de l'Arquitectura i Tècniques de Comunicació
 Curs: 2016
 Titulació: MÀSTER UNIVERSITARI EN ESTUDIS AVANÇATS EN ARQUITECTURA-BARCELONA (Pla 2015).
 (Unitat docent Optativa)
 Crèdits ECTS: 5 Idiomes docència: Castellà

Professorat

Responsable: ANTONIO ARMESTO AIRA
 Altres: Primer quadrimestre:
 ANTONIO ARMESTO AIRA - 20

Metodologies docents

Mètode expositiu/Lliçó magistral
 Classe expositiva participativa
 Seminari/Taller
 Treball autònom
 Tutoria

Objectius d'aprenentatge de l'assignatura

És capaç de :

- Intervenir en la presa de decisions en la gestació de projectes complexos
- Investigar l'entorn i el context cultural tant urbà com territorial per aplicar-lo al projecte d'arquitectura

Hores totals de dedicació de l'estudiantat

Dedicació total: 125h	Hores grup gran:	15h	12.00%
	Hores grup mitjà:	0h	0.00%
	Hores grup petit:	30h	24.00%
	Hores activitats dirigides:	0h	0.00%
	Hores aprenentatge autònom:	80h	64.00%

210730 - TP - Teoria del Projecte

Continguts

210730 - TP - Teoria del Projecte

<p>títol català</p>	<p>Dedicació: 125h Grup gran: 15h Grup petit: 30h Aprentatge autònom: 80h</p>
<p>Descripció: El següent temari de l'assignatura es desenvoluparà en 12 sessions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 Pla del curs. La noció d'arbitrarietat en arquitectura. Lectura crítica d'un text. 2 Sobre la noció de formalitat. La vida, el lloc i la tècnica. (Enunciat de la Pràctica 1: Formalitat) 3 La pregunta per la utilitat de l'arquitectura I: Les formes que deriven de conservar la vida en el temps i ho fan continu de manera literal o simbòlica (l'ètim de la forma monumental). 4 La pregunta per la utilitat de l'arquitectura II: Les formes que deriven d'arreglar l'espai en confins i ho fan discontinu (ARP). (Final Pràctica 1 i enunciat de la Pràctica 2: formes objectives vs. formes arbitràries) 5 Etimologia de l'estil I. Els sistemes mecànics formalitzats com a preceptiva poètica (MER) 6 Etimologia de l'estil II. El concepte de pseudomorfia. La forma útil i la forma bella. 7 Etimologia de l'estil III. L'analogia amb les arts tècniques que confeccionen els límits. 8 Etimologia de l'estil IV. Estereotomia i tectònica. L'escala com a problema visual. 9 El comú és genial. L'arquitecte objectiu descobreix els arquetips en el present i se serveix d'ells. 10 Exposició i debat sobre els assajos, incorporant les lliçons i les pràctiques. Avaluació creuada. 11 Lliurament de l'assaig crític. Comentaris <p>Objectius específics:</p>	

210730 - TP - Teoria del Projecte

El curs comença enunciant un dubte i sotmetent-lo a discussió: existeix en les formes de l'arquitectura algun grau d'objectivitat o aquestes són arbitràries?, el que equival a preguntar si l'arquitectura posseeix unes formes que li són pròpies o, per contra, deriva només dels aspectes circumstancials del present i per tant es defineix per ser un fidel reflex d'aquesta contingència en una recerca incessant de la seva pròpia naturalesa. Per aquest inici es parteix de la lectura atenta del text "Sobre el concepte d'arbitrarietat en arquitectura", discurs acadèmic de Rafael Moneo, per debatre-ho.

L'assignatura -que s'articularà precisament al voltant del concepte d'objectivitat en donar una resposta afirmativa a la primera part de la pregunta-, assaja una aproximació a la descripció de la manera de ser de l'arquitectura, del seu caràcter, i per tant de la seva tradició. A través d'arguments i d'exemples, es mostrarà com aquestes formes pròpies tenen àmplies bases objectives. Per identificar-les serà imprescindible explorar i reconèixer quina és la genuïna utilitat de l'arquitectura, ja que són les formes útils les que contenen el concepte d'objectivitat en elles mateixes. L'assignatura, que consisteix en un petit curs, constitueix també una activitat crítica doncs verifica les obres fetes en el present des de la posada en valor del passat com a experiència, com a tradició.

Aquestes formes estan subjectes a canvis en la seva aparença a causa de la historicitat de la vida, el lloc i la tècnica, que són els factors no arquitectònics que defineixen la manera en què es fa l'encàrrec. Apareix així la noció d'estil, que és objecte d'examen. Finalment, el curs acaba mostrant com els arquitectes que busquen bravam l'objectivitat troben aquestes formes de manera operativa, encara que no sempre les facin conscients.

Els objectius de l'assignatura es xifren en que l'estudiant adquireixi (o amplii) la facultat de reconèixer les formes pròpies de l'arquitectura a través de la canviant aparença que les mateixes adquireixen en la història; sigui capaç de discernir en què consisteix la tasca o activitat del Projecte; perfeccioni la manera en què ell mateix realitza aquesta tasca, conciliant la dimensió reflexa de l'activitat creativa amb la reflexió i la crítica.

Sistema de qualificació

Per poder ser avaluat, l'estudiant haurà d'assistir a totes les sessions puntualment. L'avaluació es farà en base a les tasques pràctiques plantejades i l'assaig elaborat sobre els continguts teòrics i crítics i sobre els exemples estudiats en el curs i sobre altres.

Avaluació continuada

L'avaluació continuada es farà a partir del treball que desenvoluparà l'estudiantat durant el curs, mitjançant el lliurament de treballs o la realització de proves escrites i/o orals, segons els criteris i calendari que s'estableixin.

Avaluació final

Si l'avaluació continuada no és positiva es podrà realitzar una segona avaluació que consistirà en una prova final de caràcter global en el format que s'estableixi d'acord amb el criteri del professorat responsable (prova escrita o oral i/o lliurament de treballs).

210730 - TP - Teoria del Projecte

Bibliografia

Bàsica:

Moneo, R. Sobre el concepto de arbitrariedad en arquitectura. Discurso leído el 16 de enero de 2005 en la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando [en línia]. Madrid, 2005 [Consulta: 09/10/2015]. Disponible a: <http://www.realacademiabellasartessanfernando.com/assets/docs/discursos_ingreso/moneo_rafael-2005.pdf>.

Semper, G. Escritos fundamentales de Gottfried Semper: el fuego y su protección. Barcelona: Fundación Arquia, 2014. ISBN 9788494034329.

Steadman, P. Arquitectura y naturaleza: las analogías biológicas en el diseño. Madrid: H. Blume, 1982. ISBN 8472142523.

Loos, A. Escritos I: 1897/1909. Madrid: El Croquis Editorial, 1993. ISBN 8488386044.

Armesto, A.; Díez, R. José Antonio Coderch. Barcelona: Santa & Cole, 2008. ISBN 9788493205348.

Loos, A. Escritos II: 1910-1931. Madrid: El Croquis, 1993. ISBN 8488386036.

Complementària:

Armesto, A. "¿Tiene la oveja vocación de convertirse en echarpe?". Arquitectura, art i artesanía [en línia]. Barcelona: Ediciones UPC, 2003. p. 13-17 [Consulta: 09/10/2015]. Disponible a: <<http://hdl.handle.net/2099.3/36798>>.

"Arquitectura contra natura. Apuntes sobre la autonomía de la arquitectura con respecto a la vida, al sitio y a la técnica". Foro Crítica: arquitectura y naturaleza. Alicante: Colegio de Arquitectos de Alicante, 2009. p. 79-119.

Armesto, A. "La casa de Aalto en el paraíso". Alvar Aalto. Barcelona: Ediciones del Serbal, 1998. p. 167-180.

Cirlot, Juan-E. El mundo del objeto a la luz del surrealismo. Barcelona: Anthropos, editorial del hombre, 1986. ISBN 847658020.

Eliade, M. Lo sagrado y lo profano. Barcelona: Paidós, 2014. ISBN 9788449329838.

Altres recursos:

Enllaç web

Intranet Docent

<https://atenea.upc.edu/moodle/login/index>